

Minnesregler för djurägare och djursköfare.

Från djurets tidigaste ålder kan och bör du vänja det att lyda med godo.

Glöm aldrig att du med herraväldet öfwer djuret också fått pligten att förja för dess välbefinnande uti alla förhållanden.

Försumma icke att tillse det djuret, ware sig „inomhus“, under arbete, i hwila eller på bete, får släcka sin törst, och med så rent och godt watten som möjligt.

Se till att det tillräckligt ofta får sund och ren, icke skänd föda; samt att det får tillräcklig tid för att i lugn förtära densamma.

Gif hellre, om möjligt, fodret i ett par mindre sätser; på det att djuret ej må lemna föda oförtärd i foderbaljor o. dyl., der den sedan undergår förskämning och med tiden skadar djurets helsa.

Håll djurets bostad luftig, ljus och dragfri; wore den orenad, så rengör densamma, så ofta din väg för dig dit; håll djurets läger torrt, genom att bädda under det med tjenliga ämnen t. ex. grannris, halm, wasse eller hwit mossä m. m. dyl.

Då kölden wintertid icke är alltför sträng, så låt dina kreatur dagligen någon tid röra sig ute; samttidigt bör du, genom att öppna dörrar och gluggar, lufta deras bostad.

Spara icke ryttborstarne; men handtera dem så som du skulle önska att man handterade dem på ditt eget stinn.

Är djuret genomsvettigt, wätt af regn eller snö, dammigt eller annars nedöladt; så sky icke den lilla mödan att med torrt hö eller annat, som du kan hafwa till hands, torka af det.

Har djuret något torfat efter swettningen; så bred ett lagom tjockt, icke alltför warmt täcke öfwer det samma.

Gör alltid, då du har en ledig stund, ett besök i djurets bostad eller uppehållsplats, för att efterse huruvida djuret behöfver din hjälp eller omwårdnad.

Har djuret sprungit sig varmt, isynnerhet under kall årstid; så dröj med att gifwa det watten, som du hemtat direkte från källan eller brunnen; eller också må du uppblanda det med litet varmt watten; fasta för alla händelser i kärlet en handfull torrt hö eller dyl. och låt ej djuret dricka mycket åt gången.

Glöm icke, wid rådande halka, att efterse höfbeslagen hos dragarene samt att oftare än wanligt låta brodda dem.

Kom också ihåg att wid menföre ett litet lajs kännes wida tyngre än ett dubbelt så stort lajs wid godt wäglag; samt att den kraft, du då förnöter i handterande af piskan, är långt bättre använd med ett stadigt tag i lasjet.

Piskslag öka aldrig krafterne hos uttröttade dragare.

Man bör ju icke „lägga sten på börden“; alltså bör en förswen äfwen undwika att öka dragarens lajs genom att sätta sig på det samma.

Allt rycka i tyglar och betjel måste owilkorligen wälla djuret smärta och kan undwaras, om du blott vänjer dina dragare, från små, att lyjsna till en kort maning.

Wid sträng köld bör du icke låta din dragare länge förblifwa orörlig i det fria, utan unna honom tidtals en måttlig rörelse.

Känner du dig retad, så uttöm din vrede mot dig sjelf och wänd dig mot dina husdjur först sedan du hunnit lugna dig.

Omfatta dina husdjur med ömhet och tillgifwenhet. Swar fluga, minsta mask som sig i stoftet rör. Med lifwet känsla sätt; du dem ej plåga bör!